Lietas arhīva Nr. C-2516-20/4
ECLI:LV:RLPT:2020:1125.C29251620.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā,2020.gada 25.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese S.Hrebtova
izskatīja rakstveida procesā civillietu maksātnespējīgās dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" prasībā vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Aprakstošā daļa

Maksātnespējīgās dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība", turpmāk– prasītājs, administrators Erlends Baļķens 2020.gada 3.martā vērsās tiesā ar prasību vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu pret /pers. A/, turpmāk – atbildētājs.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu civillietā Nr.C39754513 SIA "ARI 2" prasībā pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Izglītība" nospriests: atzīt, ka starp pusēm no 2004. gada pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības par zemesgabalu 807 m^2 platībā, kadastra Nr. /numurs/, daudzdzīvokļu mājas /adrese/, kadastra Nr./numurs/, uzturēšanai un apsaimniekošanai; noteikt zemes nomas maksu 5 % gadā no zemes kadastrālās vērtības; no 2011.gada 1.janvāra noteikt zemes nomas maksu 6 % gadā no zemes kadastrālās vērtības, kā arī pienākumu kompensēt nekustamā īpašuma nodokli; piedzīt no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" zemes nomas maksas parādu 16 883,18 EUR, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 2106,75 EUR, valsts nodevu 889,33 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR un izdevumus par advokāta palīdzību 1981,28 EUR, kopā 21 865,24 EUR.

Minētais tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 7.decembrī.

Prasītājs norāda, ka ar minēto tiesas spriedumu noteiktās saistības ir nevis dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" saistības, bet gan dzīvokļu īpašnieku /adrese/, kopības, tai skaitā atbildētāja, saistības, jo tieši dzīvokļu īpašnieki ir piesaistītā zemesgabala lietotāji. Prasītājs šajā lietā bijis dzīvokļu īpašnieku kopības pilnvarotā persona Civilprocesa likuma 82.panta pirmās daļas izpratnē.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.aprīļa spriedumu civillietā Nr. C29267519 nolemts pasludināt dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" maksātnespējas procesu un par administratoru iecelt maksātnespējas procesa administratoru Erlendu Baļķenu.

Parāda aprēķins par zemes nomas maksu, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju un ar tiesas spriedumu piedzītajiem tiesāšanās izdevumiem aprēķināts, ņemot vērā atbildētājam piederošo 502/20027 domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas /adrese/ un atbildētāja īpašuma tiesību dienu skaitu. Tāpat prasītājs ir aprēķinājis likumiskos procentus par laika periodu no 2017.gada 18.decembra (Kurzemes apgabaltiesas sprieduma labprātīgās izpildes beigu dienas) līdz 2019.gada 31.decembrim.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam 483,31 EUR, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim 26,63 EUR, tiesāšanās izdevumus civillietā Nr.C39754513 – 70,35 EUR, kopā pamatparādu 580,29 EUR un likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2017.gada 18.decembra līdz 2019.gada 31.decembrim 59,11 EUR, kopā piedzenot 639,40 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu 2020.gada 16.martā atbildētājam ierakstītā vēstulē uz deklarēto dzīvesvietu nosūtīti dokumenti – prasības pieteikuma noraksts, paskaidrojumu veidlapa, paziņojums par lietas ierosināšanu un paskaidrojumu sniegšanu. Paziņojumā ietverts izraksts no Civilprocesa likuma 74.panta par pušu civilprocesuālajām tiesībām un pienākumiem (lietas 45.lapa).

2020.gada 14.aprīlī tiesā ir saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst un cita starpā norāda, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāvošās saistības ir balstītas uz likuma pamata, t.i., uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma un Dzīvokļa īpašuma likuma pamata, jo prasītājs bija pārvaldnieks dzīvojamā mājā, kurā atbildētājam pieder dzīvoklis. Savukārt prasītāja, kas ir kooperatīvā sabiedrība, darbību nosaka Kooperatīvo sabiedrību likums (spēkā līdz 2019. gada 1. janvārim) un Kooperatīvo sabiedrību likums, kurš ir spēkā no 2019. gada 1. janvāra.

No Kooperatīvo sabiedrību likuma (spēkā no 2019. gada 1. janvāra) pārejas noteikumu otrā punkta izriet, ka sākot no 2019.gada 1.janvāra visas kooperatīvās sabiedrības ir uzskatāmas par komersantiem un to slēgtie darījumi ir komercdarījumi, kam piemēro Komerclikuma normas, kā izņēmums ir tie darījumi, kas ir slēgti pirms noteiktā termiņa.

Ņemot vērā, ka starp prasītāju un atbildētāju nebija noslēgts nekāds darījums saistībā ar piespiedu zemes nomu, tad starp tiem varētu pastāvēt šāda saistība, pamatojoties uz prasītāja pretenziju. Prasītāja prasībā iekļautie prasījumi izriet no prasītāja attiecībām un tiesvedības ar trešo personu, kurā atbildētājs nav bijis puse un nav ticis informēts par tiesvedību lietā Nr.C29754513. Atbildētājs par esošo situāciju uzzināja, saņemot 2020.gadā tiesas paziņojumu un tam klāt pievienoto prasītāja prasības pieteikumu. Ņemot vērā, ka prasītājs tikai 2020.gadā, t.i., jau kad spēkā ir stājies "jaunais" Kooperatīvo sabiedrību likums, ir vērsies ar pretenziju pie atbildētāju, tad šai prasībai ir piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš. Ņemot vērā, ka prasība ir balstīta uz prasījumu, kas izriet no zemes piespiedu nomas attiecībām, tad katrs prasījums ir par noteiktu laika periodu.

Prasītājs iespējams varētu prasīt no atbildētāja samaksu par piespiedu zemes nomu tikai par laika periodu no 2017.gada marta līdz 2017.gada septembrim, t.i., par laiku ne senāku par trim gadiem un līdz brīdim, kamēr tas bija dzīvojamās mājas pārvaldnieks.

Prasītāja prasījumi, kas pamatoti ar 2017.gada 9.jūnija Kurzemes apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.C29754513, nav attiecināmi uz atbildētāju, jo

ir iestājies noilgums – minētajā spriedumā piespiedu zemes nomas maksa ir piedzīta par laika periodu līdz 2015.gadam (ieskaitot). Tas pats attiecas arī uz prasību daļā par piespiedu zemes nomas maksu, kas jau ir noilgusi.

Nepamatots prasījums ir arī saistībā ar tiesvedības izdevumu lietā Nr.C29754513 piedziņu no atbildētāja, jo atbildētājs nekādi nav bijis saistīts ar šo tiesvedību un jebkādi ar tiesāšanos saistītie zaudējumi ir jācieš pusei, kas pati tos sev ir radījusi, t.i., šeit nepastāv Civillikumā noteiktie priekšnoteikumi zaudējumu kompensācijas noteikšanai.

Tieši pats prasītājs nerīkojās kā krietns un rūpīgs saimnieks, kad izvēlējās neiekasēt no dzīvokļu īpašniekiem un nemaksāt piespiedu zemes nomas maksu, bet gan izvēlējās tiesāties un šādi gala rezultātā radīt vēl lielākus izdevumus.

Tāpat nav pamatots prasījums daļā par likumisko procentu piedziņu, jo prasītājs nekādi nebija vērsies pie atbildētāja un nebija centies atrisināt strīdu ārpus tiesas. Atbildētājs pirmo reizi par šādu prasījumu uzzināja no tiesas atsūtītā prasības pieteikuma šajā lietā.

Atbildētājs neatzīst "iespējamo" prasījumu par piespiedu zemes nomu laika periodā no 2017.gada marta līdz 2017.gada septembrim, jo, lai gan atbildētājs ir detalizēti iepazinies ar prasību, tam nav skaidri aprēķini un nav iespējams saprast, kā ir radusies tieši šāda prasības summa pret atbildētāju.

Atbildētājs papildus vērš tiesas uzmanību, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{6} pantā ir noteikts, ka pārvaldniekam paziņojumā par parāda esamību ir jānorāda izpildes termiņš, kas nav īsāks par nākamā mēneša pēdējo darba dienu. No minētās normas ir secināms, ka pārvaldniekam, šajā gadījumā prasītājam, bija pienākums informēt atbildētāju par tā parādsaistībām pret prasītāju un dot vismaz vienu mēnesi termiņu to segšanai.

Ņemot vērā, ka prasītājs nav izpildījis šādu formālu pirmstiesas strīdu risināšanas prasību, prasība būtu noraidāma jau dēļ šī iemesla vien (lietas 53. – 60.lapa).

2020.gada 15.aprīlī tiesā ir saņemta prasītāja atsauksme, kurā prasītājs norāda, ka kā to nosaka likums (Komerclikuma 406.pants), tad triju gadu noilgums piemērojams komercdarījumiem. Savukārt komercdarījumi ir komersanta darījumi (Komerclikuma 388. pants). Komersants ir komercreģistrā ierakstīta fiziskā persona (individuālais komersants) vai komercsabiedrība (personālsabiedrība un kapitālsabiedrība) (Komerclikuma 1. panta pirmā daļa). Prasītājs nekad nav bijis ierakstīts komercreģistrā kā komercsabiedrība. Līdz ar to trīs gadu noilguma termiņa piemērošanai nav nekāda pamata.

Prasītājs vēršu tiesas uzmanību uz to, ka saskaņā ar Civillikuma 3.pantu, katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Līdz ar to prasītājam nav piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš.

Kā tas konstatējams pēc likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punkta, 54.panta pirmās daļas, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5. panta pirmās daļas, 6. panta otrās daļas 4. punkta, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punkta, tad zemes nomas līgumu slēdz sekojošas puses: a) Zemes gabala īpašnieks, uz kura atrodas privatizētais objekts. b) Privatizētā objekta īpašnieks/dzīvojamās mājas īpašnieks/dzīvokļa īpašnieks Turklāt pēdējam jeb dzīvokļa īpašniekam ar likumu ir uzlikts pienākums maksāt zemes nomu, jo bezmaksas zemes lietošana nav pieļaujama. Saskaņā ar Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2. panta otro daļu, 4. pantu var droši prezumēt, ka atbildētājs ir informēts par šiem viņa pienākumiem, kuru izpilde viņam ir obligāta. Civilprocesa likums 5. panta sestā daļa nosaka, ka piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. To, ka DZĪKS "Izglītība" ir dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļa īpašnieku kopības, tajā skaitā arī atbildētāja, pilnvarotā persona pierāda vairākas būtiskas judikatūras: LR Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 29.oktobra spriedums lietā Nr. SKC-211/2015., Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 22. novembra spriedums lietā Nr. SKC-226/2016., Senāta Civillietu departamenta 2019. gada 12. decembra spriedums lietā Nr. SKC-109/2019.

Kurzemes apgabaltiesa civillietā Nr. C29754513 ir secinājusi, ka no DZĪKS "Izglītība" ir piedzenami dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības zemes nomas maksas parādi jau no 2004.gada 1.janvāra.

Tas nozīmē, ka pilnvarojuma sākuma datums nosakāms no 01.01.2004. Savukārt saskaņā ar dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības 10.08.2017. lēmumu, dzīvokļu īpašnieku kopība nolēma no 01.09.2017. mainīt mājas apsaimniekotāju.

DZĪKS "Izglītība" saistības zemes piespiedu nomas jautājumā pret SIA "Ari 2", ir nospriestas ar Kurzemes apgabaltiesas spriedumu civillietā Nr. C29754513. Minētais spriedums ir stājies spēkā, par to nevar būt nekādu diskusiju, jo tas ir izpildāms, un visiem tas ir obligāts (likums "Par tiesu varu" 16. panta otrā, trešā un ceturtā daļa), tai skaitā arī tiesām.

Ņemot vērā judikatūru un likuma normas var izdarīt secinājumus, ka: 1) DZĪKS "Izglītība" ir dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības, tajā skaitā arī atbildētāja, pilnvarotā persona ēkas apsaimniekošanas jautājumos, tajā skaitā zemes piespiedu nomas jautājumos. 2) /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai, tajā skaitā arī atbildētājam, ir jāatzīst DZĪKS "Izglītība" saistības pret trešajām personām, tajā skaitā pret zemes īpašniekiem. 3) /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai, tajā skaitā arī atbildētājam, ir jāsedz visi DZĪKS "Izglītība" saistības pret trešajām personām, piešķirot pēdējam naudas līdzekļus atbilstoši katram iedzīvotājam piederošām domājamā daļām kopīpašumā. 4) DZĪKS "Izglītība" ēkas apsaimniekošanā pārstāvēja /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopību, tajā skaitā arī atbildētāju, laika posmā no 01.01.2004-01.09.2017.

Šīs saistības ir nevis DZĪKS "Izglītība" saistības, bet gan /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības, tajā skaitā arī atbildētāja saistības, jo tieši pēdējie, un nevis DZĪKS "Izglītība", ir piesaistītā zemes gabala lietotāji. Tas savukārt nozīmē, ka DZĪKS "Izglītība" bija /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības, tajā skaitā arī atbildētāja, pilnvarotā persona Civilprocesa likuma 82.panta pirmās daļas izpratnē. Tas nozīmē, ka atbildētājs kā /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības biedrs, kuri pilnvaroja DZĪKS "Izglītība" viņu intereses pārstāvēt tiesā, bija patiesie lietas dalībnieki jau iztiesātā civillietā. Fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Arī uz atbildētāju piespriestais parāds tieši attiecas. Atbildētāja parāds aprēķināms ne tikai no dienu skaitam, kad bija īpašnieks, bet arī atbildētājam piederošo domājamo daļu no kopīpašuma apmērā. Tā kā DZĪKS "Izglītība" ar tiesas spriedumu ir kļuvusi maksātnespējīga, tad administratoram ir pienākums: a) no parādnieku mantas, kurā iekļaujas arī naudas līdzekļi (arī debitoru parādi), segt kreditoru parādus (Maksātnespējas likuma 1.pants, 4.panta pirmā daļa, 92.pants); b) atgūt debitoru parādus, kuros iekļaujas arī atbildētāja parāds pret DZĪKS "Izglītība".

Prasītājs ir pieteicis naudas prasījumu un atbildētājs no šīs prasības var atsvabināties tikai tad, ja viņš pierāda saistību izpildi ar samaksu. Pēc DZĪKS "Izglītība" administratora rīcībā esošas informācijas atbildētājs nav veicis samaksu (lietas 68. – 73.lapa).

2020.gada 23.aprīlī tiesā ir saņemti atbildētāja /pers. A/ papildus paskaidrojumi, kuros norādīts ka prasību neatzīst. Prasītāja prasība ir noraidāma, jo prasījumam par zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma kompensācijas samaksu ir iestājies noilgums.

No prasības pieteikuma ir redzams, ka prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu EUR 483,31 par laika periodu no 2004. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. augustam, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju EUR 26,63 par laika periodu no 2010. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim. Prasītāja norādītā summa veido daļu no naudas summas, kas no prasītāja piedzīta par labu SIA "ARI 2" ar Kurzemes apgabaltiesas 2017. gada 9. jūnija spriedumu lietā Nr. C29754513.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs savu prasījumu par zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju atvasina no SIA "ARI 2" prasījuma. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas prasījumam nav iestājies noilgums.

SIA "ARI 2" ir komercsabiedrība, kuras darbību regulē Komerclikums. Komerclikuma 406.pants noteic, ka no komercdarījuma izrietošie

prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. No publiski pieejamās informācijas izriet, ka SIA "ARI 2" ir komercsabiedrība, kuras galvenais darbības veids ir sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana (68.20,versija 2.0) (Avots: VID, CSP) (https://company.lursoft.lv/ari-2/40103057703).

Ar dzīvojamo māju /adrese/, saistītā zemes gabala iegūšana īpašumā ir notikusi SIA "ARI 2" plānotas komercdarbības ietvaros ar mērķi to tālāk iznomāt. Līdz ar to zemes piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām konkrētajā situācijā, analoģiski kā Senātā izskatītajā lietā Nr.SKC-104/2019, ir konstatējamas komercdarījuma pazīmes, kas ir priekšnosacījums Komerclikuma 406.panta piemērošanai.

Lietā nav nozīmes prasītāja norādei, ka Kurzemes apgabaltiesa savā spriedumā ir secinājusi, ka SIA "ARI 2" nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa prasījumam noilguma termiņš ir 10 gadi.

Pirmkārt, no Kurzemes apgabaltiesas sprieduma ir redzams, ka tiesa ir secinājusi, ka Komerclikumā noteiktais noilguma termiņš nav piemērojams zemes nomas piespiedu tiesiskajām attiecībām, bet šāds secinājums ir pretrunā iepriekš citētajām Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta atziņām un tiesību doktrīnai. Otrkārt, SIA "ARI 2" prasību pret DZĪKS "IZGLĪTĪBA" tiesā cēla tikai 2013.gada 30.augustā. Atbildētājs nebija Kurzemes apgabaltiesā izskatītās lietas dalībnieks. Līdz ar to Kurzemes apgabaltiesas spriedums nenodibina faktus, kas būtu saistoši tiesai, izskatot strīdu starp prasītāju un atbildētāju. Tādējādi atbildētājam ir tiesības celt iebildumus pret nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas prasījumu, tostarp arī iebildumus pret zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas prasījuma apmierināšanu noilguma dēļ.

Prasītājs līdz prasības celšanai nav pieprasījis no atbildētāja nekādus zemes nomas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumus. Savukārt SIA "ARI 2" pretenziju par zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas samaksu atbildētājam pirmo reizi nosūtījusi tikai 2019.gada oktobrī.

2019.gada 2.oktobrī bija iestājies Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilgums visiem SIA "ARI 2" zemes nomas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumu prasījumiem par laiku no 2004.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 30.septembrim. Līdz ar to uz šiem maksājumiem nav tiesību ne SIA "ARI 2", ne prasītājam. Secīgi ir noraidāma prasītāja prasība par zemes nomas maksas parāda un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas piedziņu par laika periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 30.septembrim.

Tiesai nav pamata apmierināt prasītāja prasību par zemes nomas maksas parāda piedziņu no atbildētāja, tostarp par laiku no 2016.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 31.augustam, arī citu apsvērumu dēļ.

Pirmkārt, no SIA "ARI 2" 2019.gada 2.oktobra brīdinājuma izriet, ka zemes īpašniece SIA "ARI 2" uzskata, ka tai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju par zemes nomas maksas samaksu un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju, kas aprēķināta par periodu no 2004.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 30.septembrim un no 2016.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 31.augustam. Tātad uz prasībā minētā zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa prasījuma saņemšanu pretendē arī cita persona – zemes īpašnieks, neskatoties uz prasījuma noilgumu. Otrkārt, Kurzemes apgabaltiesas spriedumā, neņemot vērā saistības noilgumu, ir noteikta prasītāja parāda summa pret SIA "ARI 2", kas aprēķināta par periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.decembrim.

Prasītājs prasības pieteikumam nav pievienojis SIA "ARI 2" kreditora prasījumu, kas iesniegts prasītāja maksātnespējas procesā. Savukārt no prasībai pievienotā kreditoru prasījumu reģistra nav iespējams secināt, ka SIA "ARI 2" ir pieteikusi kreditoru prasījumu par zemes nomas maksas parādu par laiku no 2016.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam, un ka administrators šādu prasījumu ir atzinis. Līdz ar to nav pierādīts, ka prasītājam pastāv parādsaistības pret SIA "ARI 2" par zemes nomas maksu, kas aprēķināta par periodu no 2016.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam. Secīgi arī iepriekš minētā apsvēruma dēļ nevar tikt apmierināts prasītāja prasījums pret atbildētāju par zemes nomas maksu, kas aprēķināta par periodu no 2016.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam.

Nav pamata apmierināt prasītāja prasību par tiesāšanās izdevumu civillietā Nr.C29754513 atlīdzināšanu 70,35 EUR. Atbildētājs nav bijis saistīts ar šo tiesvedību un jebkādi ar tiesāšanos saistītie zaudējumi, tostarp tiesāšanās izdevumi, ir jācieš pusei, kas pati tos sev ir radījusi ilgstošas bezdarbības rezultātā, t.i. prasītājam. Pašreiz nepastāv Civillikumā noteiktie priekšnoteikumi citā civillietā prasītāja ciesto zaudējumu – tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanai.

Nav pamata apmierināt prasītāja prasību par likumisko procentu samaksu.

Pirmkārt, no prasībā iekļautā aprēķina ir redzams, ka prasītājs vēlas piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus, kas no prasītāja piedzīti ar Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija spriedumu tā savlaicīgas neizpildes gadījumā. Iepriekš jau vairākkārt tika norādīts, ka atbildētājs nebija Kurzemes apgabaltiesā izšķirtā strīda dalībnieks un līdz ar to šis spriedums nevar uzlikt atbildētājam nekādus pienākumus. Otrkārt, likumisko procentu piedziņai ir vairāki priekšnoteikumi: ir jābūt neapstrīdamam parādam, ir jābūt saistību izpildes nokavējumam.

Atbildētājs uzskata, ka pašreiz nepastāv neapstrīdamas atbildētāja parādsaistības pret prasītāju. Prasītājs no atbildētāja vēlas piedzīt zemes nomas maksas parādu un nekustamā īpašuma kompensāciju par periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam, bet atbildētājs pamatoti ir norādījis, ka nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas prasījumam ir iestājies noilgums.

Turklāt no SIA "ARI 2" 2019.gada 2.oktobra brīdinājuma izriet, ka uz prasībā minētā naudas prasījuma saņemšanu no atbildētāja vienlaikus pretendē arī SIA "ARI 2".

Pastāvot iepriekš minētiem apstākļiem, atbildētājam ir pamatotas šaubas gan par parāda saistību un tās apmēru, gan arī personu, kurai šo parādu būtu tiesības saņemt, ja vispār tiktu konstatēts atbildētāja parāda esības fakts. Līdz ar to atbildētājs nav pielaidis saistības izpildes prettiesisku novilcinājumu un secīgi atbildētājam nevar tikt uzlikts pienākums maksāt par labu prasītājam likumiskos procentus (lietas 77. – 87.lapa).

2020.gada 29.aprīlī tiesā ir saņemta prasītāja papildus atsauksme, kurā prasītājs norāda, ka tas apstāklis, ka neviens iedzīvotājs nepildīja savus ar likuma noteiktos pienākumus zemes piespiedu jautājumā, bija galvenais iemesls, kāpēc SIA "ARI 2" vērsās pret DzĪKS "Izglītība". SIA "ARI 2" vērsās pret DzĪKS "Izglītība" ne jau tāpēc, ka pēdējais ir zemes lietotājs vai viņam ir pienākums noslēgt zemes nomas līgumu, bet gan tāpēc, ka gan likumos, gan arī judikatūrā, ir nostiprināts, ka šie apsaimniekotāji, pret kuriem tiek vērstas zemes īpašnieku prasības ir nekas cits, kā šo iedzīvotāju pilnvarotās personas, un šie spriedumi nevis pakārtoti, bet gan tieši attiecas uz katru iedzīvotāju, jo katrs iedzīvotājs ir bijis šīs SIA "ARI 2" prasības atbildētājs.

Tā kā iedzīvotāji ir daudz, bet pārvaldnieks ir viens, kā arī to, ka likums atļauj šādas prasības sniegt pret iedzīvotāju pilnvaroto pārstāvi - pārvaldnieku, tad 2013.gada 30.augustā SIA "ARI 2" prasību vērsa pret iedzīvotāju pilnvaroto personu - DzĪKS "Izglītība". Minētais, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 82.panta pirmo daļu, nozīmē, kas viss kas atzīts civillietā Nr.C29754513 un tajā nospriests, tieši attiecas uz katru /adrese/ kopīpašnieku.

Atbildētājs atsaucas uz Senāta judikatūru jeb 30.05.2019.Senāta spriedumu lietā Nr.SKC-104/2019. Prasītājam šī judikatūra ir labi zināma, un tā ir izpētīta. Pirmo reizi šādas atziņas Senāts pauda jau 2016.gadā.

Saskaņā ar šo judikatūru, secinot, ka zemes īpašnieks ir komersants, ir nepietiekoši, lai piemērotu Komerclikuma 406.pantā ierakstīto noilgumu. Ir papildus jākonstatē arī vēl viens apstāklis - sistemātiska komercdarbība zemes piespiedu nomas jautājumos. Pie reizes jāņem vērā arī Senāta atziņa, ka arī šo noilgumu var pārtraukt, piemēram ar atgādinājumu vai tiesvedības procesu. Ne SIA "ARI 2" sistemātisko komercdarbību zemes piespiedu nomas jautājumā, ne noilguma pārtraukumu Kurzemes apgabaltiesa nevērtēja, jo šādi iebildumi netika izvirzīti. Tas nozīmē, ka šos iebildumus neizvirzīja

iedzīvotāji caur savu pilnvaroto pārstāvi.

Prasītājs vērš uzmanību, ka sistemātiskas komercdarbības konstatēšanas apstāklis šajā jautājumā ir būtisks, jo zemes noma pēc likuma ir nevis komercdarbība, bet gan saimnieciskā darbība. Bez tam, tas nenozīmē, ka SIA "ARI 2" prasījumi pret iedzīvotājiem arī par šo Kurzemes apgabaltiesas spriedumu, nenoilgst.

No lietas materiāliem redzams un secināms, ka:

a) SIA "ARI 2" prasījuma tiesību noilguma pret iedzīvotājiem sākuma tecējums atsākās 07.12.2017. Tātad nākošais noilgums varēja iestāties 07.12.2020.

b) 04.02.2019. SIA "ARI 2" iesniedza tiesā pieteikumu par DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesa pasludināšanu, kas nozīmē, ka atkal noilguma tecējums tiek pārtraukts, un sākas jauns noilgums.

c) 25.04.2019. tika pasludināts DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas process, kas nozīmē, ka ja SIA "ARI 2" viena mēneša laikā no dienas maksātnespējas reģistrā izdarīts ieraksts par DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesa pasludināšanu, bet ja šajā termiņā SIA "ARI 2" nepieteica, tad termiņā, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem no dienas, kad maksātnespējas reģistrā izdarīts ieraksts par DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesa pasludināšanu, bet ne vēlāk kā līdz dienai, kad šajā likumā noteiktajā kārtībā sastādīts kreditoru prasījumu apmierināšanas plāns, nebūtu pieteicis savu kreditora prasījumu, tad arī šajā gadījumā iestātos noilgums. Ieraksts par DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesa pasludināšanu maksātnespējas reģistrā tika izdarīts 25.04.2019.

SIA "ARI 2" savu kreditoru prasījumu pieteica 16.05.2019., bet to papildināja 14.08.2019. Taču visam iepriekš minētajam nav nekādas izšķirošas nozīmes, jaunākā judikatūra nav piemērojama, jo SIA "ARI 2" prasība pret dzīvojamās mājas /adrese/ īpašniekiem ir ieguvusi likuma spēku, par ko nekādas diskusijas nav pieļaujamas, jo tas ir nevis apriežams, bet izpildāms. Lai šāda izpildāma sprieduma spēku apturētu, iedzīvotājiem ir jāizmanto likumā ieliktās tiesības, piemēram sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

Uz šo dienu prasītājam nav informācijas, ka spiduma izpilde ir apturēta ar kādu citu tiesas nolēmumu. Līdz ar to secināms, ka SIA "ARI 2" prasījumiem pret iedzīvotājiem nav iestājušās ne Civillikumā, ne Komerclikumā, ne arī Maksātnespējas likumā ierakstītās pazīmes noilguma konstatēšanai.

Pēc kreditoru prasījumu reģistra redzams, ka DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesā ir pieteicies tikai viens kreditors - zemes īpašnieks SIA "ARI 2", kurš sava prasījuma apmierināšanai, ir izvēlējies iet caur DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesu.

Prasītājs vērš atbildētāja uzmanību, ka ja atbildētājs DzĪKS "Izglītība" veiks prasības samaksu naudā, pie kam pilnā apmērā, tad saskaņā ar likumu tiks pieņemts, ka atbildētāja saistība par SIA "ARI 2" piederošā zemesgabala nomu periodā līdz 2017.gada 31.augustam, ir izbeigusies.

Tā arī pēc būtības ir vienīgā iespēja, kā izbeigt tiesvedību šajā civillietā. Iedzīvotāju saistības, pret SIA "ARI 2" par zemes nomas maksājumiem no 2017.gada 1.septembra ar šo prasību netiek dzēstas, jo par to būs jāveic atsevišķa samaksa.

Tas apstāklis, ka SIA "ARI 2" iedzīvotājiem 2019.gada nogalē nosūtīja atgādinājumus/brīdinājumus par zemes nomu apgāž nevis šo prasību, bet gan pārtrauc noilgumu zemes nomas maksājumiem no 01.09.2017., kāds arī droši vien bija SIA "ARI 2" mērķis, sūtot šos atgādinājumus/brīdinājumus.

Tā kā atbildētājs ir apšaubījis SIA "ARI 2" kreditora prasījuma pieteikšanās faktu, vērš uzmanību, ka saskaņā ar likumu, gadījumā, ja administrators atzīst kreditora prasījumu, ir pilnīgi pietiekoši, ka tas tiek atspoguļots tikai kreditoru prasījumu reģistrā. Atsevišķs rakstveida administratora lēmums par kreditora prasījumu ir nepieciešams tikai tad, ja prasījums kaut vai daļēji tiek noraidīts. SIA "ARI 2" prasījums ir ticis atzīts pilnā apmērā (lietas 112. –120.lapa).

2020.gada 18.septembrī tiesā saņemts SIA "ARI 2", kuru pārstāv zvērināts advokāts Erlends Baļķens, lūgums pieaicināt SIA "ARI 2" šajā civillietā trešās personas statusā prasītāja pusē bez patstāvīgiem prasījumiem (lietas 132.lapa). Prasītāja maksātnespējas procesa administratore Jūlija Ulberga un atbildētājs nav iesnieguši tiesai savu viedokli par pieteikumu.

Lietas dalībnieki nav lūguši pieteikuma izskatīšanu un lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu pieteikumu izskatīt un lietu iztiesāt tiesas sēdē, līdz ar to, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa pieteikumu par trešās personas pieaicināšanu izskata un civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot informatīvu vēstuli, prasītāja maksātnespējas procesa administratorei Jūlijai Ulbergai, atbildētājam /pers. A/ un zvērinātam advokātam Erlendam Baļķenam – 2020.gada 7.oktobrī uz elektroniskā pasta adresēm (lietas 74. – 77.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 4.punktu, uzskatāms, ka tiesas dokumenti izsniegti trešajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu.

Noraidījumi tiesnesei nav pieteikti.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 25.novembra lēmumu noraidīts pieteikums par SIA "ARI 2" kā trešās personas pieaicināšanu prasītāja pusē (lietas 152. – 154.lapa).

2020.gada 25.novembrī civillietā tika pasludināts saīsinātais spriedums (lietas 155. – 164.lapa).

2020.gada 30.novembrī tiesā saņemts Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Erlenda Baļķena sprieduma sastādīšanas lūgums (lietas 172.lapa).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus, atbildētāja rakstiskos paskaidrojumus, prasītāja sniegtās atsauksmes par atbildētāja paskaidrojumiem, lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu Civillikuma 968. un 973.panta noteikumi nav piemērojami un ēkas (būves) līdz to apvienošanai vienā īpašumā ar zemi ir uzskatāmi par patstāvīgu īpašuma objektu, ja ēkas uzceltas līdz Civillikuma lietu tiesības daļas spēkā stāšanās dienai un zemes īpašuma tiesības atjaunotas vai atjaunojamas bijušajam īpašniekam vai viņa mantiniekam (tiesību pārņēmējam) un ēkas iegūtas, privatizējot valstij vai pašvaldībai piederošus nekustamā īpašuma objektus.

No lietas materiāliem redzams un nav strīda, ka atbildētājam, pamatojoties uz 1999.gada 22.marta pirkuma līgumu, pieder dzīvokļa īpašums /adrese/, īpašuma tiesība reģistrēta zemesgrāmatā 1999.gada 12.maijā (lietas 16.lapa).

Tāpat no lietas materiāliem konstatējams un nav strīda, ka zemesgabals ar adresi /adrese/, kadastra Nr./numurs/, uz kura atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja /adrese/, pamatojoties uz 2000.gada 14.augusta pirkuma līgumu, pieder SIA "ARI 2" (lietas 17. – 18.lapa).

No minētā izriet, ka lietā pastāv likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantā paredzētie apstākļi, proti zeme un uz tās esošā ēka ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti.

Līdz ar ko starp zemes īpašnieku un ēkas īpašnieku, konkrētajā gadījumā – daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem - pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

Lietas materiālos ir Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 9.jūnija sprieduma noraksts lietā Nr.C29754513, ar minēto spriedumu nospriests: atzīt, ka starp Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "ARI 2" un Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Izglītība" no 2004.gada pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības par zemesgabalu 807 m^2 platībā, kadastra Nr./numurs/, daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, uzturēšanai un apsaimniekošanai; noteikt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "Izglītība" zemes nomas maksu par 2004. – 2010.gadu 5% gadā no zemes kadastrālās vērtības, no 2011.gada 1.janvāra 6% gadā no zemes kadastrālās vērtības, papildus noteikt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "Izglītība" pienākumu kompensēt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "ARI 2" nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu par zemi; piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "ARI 2" labā zemes nomas maksas parādu 16 883,18 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 2106,75 EUR; piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" valsts nodevu 889,33 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 1981,28 EUR, kopā 21 865,24 EUR; atzīt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "ARI 2" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" likumiskos 6% gadā (lietas 21. – 30.lapa). No minētā sprieduma izriet, ka zemes īpašnieka SIA "ARI 2" prasība par zemes nomas maksas parāda, nekustamā īpašuma nodokļa un likumisko procentu piedziņu pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Izglītība" tiesā tika celta 2013.gada 30.augustā (lietas 21. – 30.lapa).

No lietas materiāliem konstatējams, ka ar 2017.gada 7.decembra Augstākās tiesas rīcības sēdes lēmumu nolemts atteikt pieņemt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" blakus sūdzību par Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 31.jūlija lēmumu, ar kuru noraidīts Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" pieteikums un atteikts atjaunot procesuālo termiņu kasācijas sūdzības iesniegšanai (lietas 31.lapa). Līdz ar ko Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija spriedums stājies spēkā 2017.gada 7.decembrī

No lietas materiālos esošās dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku 2017.gada 10.augusta kopsapulces protokola Nr.1 kopijas, konstatējams, ka kopsapulces darba kārtībā bija jautājumi par apsaimniekotāja maiņu, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma apstiprināšanu, DzĪKS "Izglītība" pienākuma – īpašuma, tehniskā aprīkojuma, inventāra u.c. nodošanu biedrībai "Māja 2017". Dzīvokļu īpašnieku kopsapulce vienbalsīgi nolēmusi mainīt dzīvojamās mājas apsaimniekotāju ar 2017.gada 1.septembri no DzĪKS "Izglītība" uz biedrību "Māja 2017", reģistrācijas Nr.40008267046 (lietas 32. – 33.lapa).

No tiesai pieejamiem publiskiem reģistriem redzams, ka biedrība "Māja 2017" Biedrību un nodibinājumu reģistrā reģistrēta 2017.gada 8.augustā.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.aprīļa spriedumu pasludināts DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas process, par maksātnespējas procesa administratoru iecelts administrators Erlends Baļķens (lietas 40. – 41.lapa).

No kreditoru prasījumu reģistra uz 2019.gada 14.augustu redzams, ka DzĪKS "Izglītība" juridiskās personas maksātnespējas procesā savu kreditora prasījumu ir pieteicis viens kreditors - SIA "ARI 2" par kopējo summu 26 448,97 EUR (kreditora prasījuma rašanas laiks 2004.gada 1.janvāris, pamats Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 9.jūnija spriedums lietā Nr.C29754513). Kreditora prasījums atzīts pilnīgi (lietas 42.lapa). Prasības pieteikumam ir pievienots kreditora SIA "ARI 2" 2019.gada 8.maija nenodrošinātā kreditora prasījums un 2019.gada 8.augusta nenodrošinātā kreditora prasījuma papildinājums, kuri iesniegti maksātnespējas procesa administratoram (lietas 121.-127.lapa).

No Tiesu Informācijas sistēmā pieejamās informācijas redzams, ka maksātnespējīgās DzĪKS "Izglītība" administratore kopš 2020.gada 13.jūlija ir Jūlija Ulberga.

Konkrētā prasība tiesā maksātnespējīgās DzĪKS "Izglītība" interesēs par strīda periodu (2004.gads līdz 2017.gads, ieskaitot) celta pret dzīvokļa /adrese/, īpašnieku (atbildētāju), balstoties cita starpā uz Kurzemes apgabaltiesas spriedumā lietā Nr.C29754513 nodibinātajiem faktiem un apstākļiem.

Likuma "Par tiesu varu" 16.pantā noteikts, ka spriedums, kas stājies likumīgā spēkā, ir izpildāms. Likumā noteiktajā kārtībā spriedums ir saistošs tiesai, izskatot citas lietas, kas saistītas ar šo lietu. Šādam spriedumam ir likuma spēks, visiem tas ir obligāts un pret to jāizturas ar tādu pašu cieņu kā pret likumu.

Tiesa konstatē, ka Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr.C29754513 ir stājies likumīgā spēkā, tas ir izpildāms un saistošs pusēm un spriedums nav ticis izpildīts.

Atbildētājs ir cēlis iebildumus pret prasību cita starpā norādot, ka nav bijis Kurzemes apgabaltiesā izskatītās civillietas Nr.C29754513 dalībnieks, līdz ar to spriedumā konstatētie fakti nav saistoši atbildētājam.

Konkrētajā lietā tiesai jāizvērtē, vai ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 9.jūnija spriedumu lietā Nr.C29754513 nospriestais attiecībā uz dzīvokļa īpašnieka pienākumiem, kas izriet no zemes nomas tiesiskajām attiecībām, ir saistošs atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam pie nosacījuma, kad dzīvojamās mājas apsaimniekotājs (konkrētās lietas prasītājs) spriedumu nav izpildījis un ir kļuvis maksātnespējīgs.

Tiesa atzīst, ka dotais strīds izriet no piespiedu zemes nomas tiesiskajām attiecībām, kuras pastāv uz likuma pamata starp zemes īpašnieku un dzīvokļa īpašnieku. Zemes īpašnieka un dzīvokļa īpašnieka attiecības pastāv neatkarīgi no viņu gribas.

Dzīvojamās mājas īpašniekiem (dzīvokļu īpašniekiem), paužot savu gribu un intereses, dzīvojamās mājas apsaimniekošanas tiesības ir tikušas nodotas DzĪKS "Izglītība".

Izvērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus un argumentus, tiesa piekrīt prasības pieteikumā paustajam apsvērumam, ka prasītājs ir uzskatāms par dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības, tajā skaitā atbildētāja, pilnvaroto personu. Minēto apstiprina judikatūra, piemēram, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 29.oktobra spriedums lietā SKC-211/2015, kurā norādīts, ka pēc būtības pušu slēgtais apsaimniekošanas līgums uzskatāms par pilnvarojumu Civillikuma 2289.panta izpratnē. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 22.novembra spriedumā lietā SKC-226/2016 norādīts, ka tiesības un pienākumi, kas izriet no nomas tiesiskajām attiecībām starp zemes īpašnieku un apsaimniekošanas biedrību (pārvaldnieku), vienlīdz attiecas un ir saistoši dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, jo tieši pēdējie ir zemes nomas tiesisko attiecību subjekti. Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 12.decembra sprieduma lietā SKC-109/2019 11.4.2.punktā norādīts, ka ar brīdi, kad persona kļūst par dzīvokļa īpašnieku, tā iekļaujas dzīvokļu īpašnieku kopībā kā tiesību subjektā, proti, kļūst par šādas personu apvienības biedru.

Civillikuma 2289.pantā noteikts, ka ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Civillikuma 2307.pantā noteikts, ka visu, kas pilnvarniekam bijis nepieciešami jāizlieto viņam dotā uzdevuma izpildīšanai, pilnvarotājs viņam atlīdzina un bez tam maksā procentus par to, ko pilnvarnieks izlicis no savas naudas. Pilnvarnieks tomēr var prasīt, lai lietas vešanai nepieciešamos līdzekļus viņam dod pilnvarotājs, un nekādā ziņā viņam nav jānogaida lietas nobeigšana, lai dabūtu atpakaļ savu paša izlikto naudu.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums maksāt nomas maksu par zemes lietošanu,

ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes. Minētā likuma 13.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" pirmā panta 16. un 20.punktā noteikts, ka kopīpašuma domājamā daļa ir daļa, kas proporcionāla dzīvokļa, neapdzīvojamās telpas vai mākslinieka darbnīcas platībai attiecībā pret visu mājā esošo dzīvokļu, neapdzīvojamo telpu un mākslinieka darbnīcu kopējo platību; un dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamais zemes gabals ir zeme, uz kuras uzcelta dzīvojamā māja, tās uzturēšanai, apsaimniekošanai un funkcionēšanai nepieciešamie infrastruktūras, labiekārtojuma un komunikāciju elementi, kas uzrādīti šā zemes gabala detālplānojumā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta ceturtajā daļā noteikts, ka lēmumus, kas attiecas uz obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanu kopīpašumā esošā dzīvojamā mājā, pārvaldīšanas uzdevuma uzdošanu, tā atsaukšanu, mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu līgumu slēgšanas noteikumiem, kā arī kārtību, kādā nosakāmi un maksājami obligātie izdevumi un atlīdzība par pārvaldīšanu, pieņem, ievērojot Dzīvokļa īpašuma likuma noteikumus par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanu, un tie ir saistoši ikvienam dzīvojamās mājas kopīpašniekam. Minētā likuma 6.panta otrās daļas 4.punktā noteikts, ka obligāti veicama pārvaldīšanas darbība ir līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēgšana ar zemesgabala īpašnieku. Minētā likuma 10.panta piektajā daļā noteikts, ka uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūtās saistības attiecas uz ikvienu dzīvojamās mājas īpašnieku.

No iepriekšminētā tiesiskā regulējuma izriet, ka zemes nomas maksas samaksas pienākums ir dzīvojamās mājas īpašniekam (dzīvokļa īpašniekam) un tas veicams tieši vai pastarpināti ar dzīvojamās mājas apsaimniekotāju, un nodrošinot saistības izpildei finansējumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Tiesa atzīst, ka ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 9.jūnija spriedumu lietā Nr.C29754513 nospriestais attiecībā uz pienākumiem, kas izriet no zemes nomas tiesiskajām attiecībām, ir saistošs atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam, jo atbildētājs bija un ir tieši atbildīgs par zemes nomas maksas samaksu zemes īpašniekam. Atzīstot, ka minētais spriedums ir attiecināms uz konkrētās lietas izskatīšanu, tiesa ņem vērā judikatūru, proti, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 22.novembra spriedumā Nr.SKC-226/2016 izteiktās atziņas. Augstākā tiesa atzina, ja spriedumā kā nomniece norādīta biedrība, tad tas negroza faktu, ka pēc likuma piespiedu noma pastāv starp zemes īpašnieku un ēkas īpašnieku, vēl jo vairāk, ar biedrību piespiedu nomas attiecības nodibinātas tieši tādēļ, ka tā ir persona, kurai dzīvokļu īpašnieki nodevuši attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības un pārvaldnieka uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūtas saistības attieksies uz ikvienu dzīvojamās mājas (dzīvokļa) īpašnieku, kuram ir pienākums uzdevuma izpildei nodrošināt nepieciešamo finansējumu neatkarīgi no tā, vai līgumu pārvaldnieks slēdz savā vārdā (īpašnieku kopības vietā) vai dzīvokļu īpašnieku vārdā kā pilnvarnieks (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 20. aprīļa spriedums lietā SKC-5/2016 7.punkts*.) Tiesa ņem vērā arī tiesu praksē paustās atziņas, piemēram, 2020.gada 27.janvāra Zemgales apgabaltiesas spriedums lietā Nr.C30628417, par kuru 2020.gada 14.jūlijā Augstākās tiesas Senāts atteicis ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ar lietas materiāliem apstiprināts, ka dzīvokļu īpašnieki, nodrošinot dzīvojamās mājas pārvaldīšanu ar pārvaldnieka DzĪKS "Izglītība" starpniecību, esošas tiesvedības laikā (civillieta Nr.C29754513) izlēmuši par dzīvojamās mājas apsaimniekotāja (pārvaldnieka) maiņu, uzticot apsaimniekošanas pienākumu no jauna nodibinātajai biedrībai "Māja 2017". Minētais apstāklis liecina, ka dzīvokļu īpašnieku kopība nemaz negrasījās izpildīt Kurzemes apgabaltiesas spriedumu un dzīvojamās mājas apsaimniekošanu nodeva jaunai biedrībai ar mērķi izvairīties no zemes nomas maksas parāda samaksas, kas jau bija piedzīts ar pirmās instances tiesas - Saldus rajona tiesas 2016.gada 13.decembra spriedumu. Līdz ar to tiesai ir pamats atzīt, ka dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopība zemes nomas maksas samaksas jautājumā nav rīkojusies labticīgi.

Atbildētājs cēlis iebildumus pret prasību norādot, ka pat ja pieņemtu, ka prasījums pret viņu ir pastāvējis, tad tam ir iestājies noilgums.

Atbildētājs norādījis uz 2019.gada 30.maija Senāta Civillietu departamenta spriedumu lietā SKC-104/2019 un tajā paustajām atziņām.

Atbildētājs uzskata, ka SIA "ARI 2" ir komercsabiedrība, kuras darbību regulē Komerclikums, līdz ar ko piemērojams Komerclikuma 406.pants, kurš noteic, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Atbildētājs paskaidrojumos norāda, ka prasītājs līdz prasības celšanai nav pieprasījis no atbildētāja nekādus zemes nomas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumus. Savukārt SIA "ARI 2" pretenziju par zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas samaksu atbildētājam pirmo reizi nosūtījusi tikai 2019.gada oktobrī (lietas 82.lapa).

Civillikuma 1895.patā noteikts, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

Komerclikuma 406.pantā noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Nav šaubu, ka zemes īpašnieks SIA "ARI 2" ir komersants, uz kuru attiecas Komerclikumā noteiktais noilguma termiņš. Taču vērā ņemams, ka konkrētajā lietā SIA "ARI 2" nav prasītājs un konkrētā prasība tiek balstīta uz likumīgā spēkā stājušos Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija spriedumu, kurā tiesa ir vērtējusi arī noilguma apstākļus, noilgumu nekonstatējot un atzīstot, ka no DzĪKS "Izglītība" piedzenams zemes nomas maksas parāds par periodu sākot no 2004.gada līdz 2015.gadam (ieskaitot).

Tiesai nav pamata pārskatīt un pārvērtēt apstākļus, kas nodibināti ar Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija spriedumu lietā Nr.C29754513, nav pamata izdarīt pretējus secinājumus, jo spēkā stājies tiesas spriedums ir izpildāms.

Tiesai ir zināms Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 30.maija spriedums lietā SKC- 104/2019, kurā pausta tēze, ka Komerclikuma 406.panta regulējums piemērojams zemes piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, kurās zemes īpašnieks ir komersants, taču tas nevar kalpot par pamatu Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija sprieduma lietā Nr.C29754513 pārvērtēšanai attiecībā uz tiesību normu piemērošanas aspektiem noilguma jautājumā.

Civillikuma 1904.pantā noteikts, ka prasības celšana pārtrauc visas saistību tiesības noilgumu, kaut arī tā būtu papriekš celta tikai par šīs tiesības noteiktu daļu.

Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija spriedums lietā Nr.C29754513 stājies spēkā 2017.gada 7.decembrī un no minētā datuma arī skaitāms noilgums prasības pret atbildētāju celšanai, kas iestātos 2020.gada 7.decembrī. Konkrētā prasība tiesā iesniegta 2020.gada 3.martā, līdz ar ko tiesai nav pamata konstatēt trīs gadu prasības celšanas pret atbildētāju noilguma iestāšanos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu, puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa atzīst atbildētāja iebildumus par noilguma iestāšanos par nepamatotiem.

Atbilstoši Civillikuma 1402. pantam, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1069.pantā noteikts, ka visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas. Kopējās lietas augļi piekrīt atsevišķiem kopīpašniekiem, samērīgi ar katra daļu tajā.

Civillikuma 1071.pants paredz, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs līdz sprieduma taisīšanai lietā, proti 2020.gada 25.novembrim nav iesniedzis pierādījumus tam, ka zemes nomas maksa par strīdus periodu zemes īpašniekam būtu samaksāta.

Zemes nomas maksas parāda summa, kuru tiek lūgts piedzīt no atbildētāja, nav apstrīdēta.

Prasības pieteikumam pievienota informācija par zemes gabala ar kadastra Nr./numurs/ kadastrālo vērtību strīdus periodā (lietas 34. – 39.lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādīto zemes nomas maksas parāda un citu uz atbildētāju attiecināmo maksājumu aprēķina metodiku, aprēķins ir detalizēti atspoguļots prasības pieteikumā.

Atzīstot, ka Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 9.jūnija spriedumā nospriestais attiecībā uz zemes nomas maksas izrietošajām tiesiskajām attiecībām ir attiecināms uz atbildētāju, no atbildētāja ir piedzenams ne tikai zemes nomas maksas parāds 483,31 EUR atbilstoši aprēķinam, bet arī nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 26,63 EUR atbilstoši aprēķinam, jo nekustamā īpašuma nodoklis zemes īpašniekam atbilstoši normatīvajiem aktiem bija kompensējams līdz 2014.gada 31.decembrim (likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa (redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.01.2015.), minētā likuma Pārejas noteikumu 51.punkts, kas noteica, ka grozījums šā likuma 54.panta otrajā daļā par pienākuma kompensēt zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu atcelšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 59,11 EUR. Prasītāja pārstāvis norādījis, ka likumisko 6% piedziņas periods ir no 2017.gada 18.decembra (tiesas uzliktais pienākums maksāt zemes nomu) līdz 2019.gada 25.aprīlim (apsaimniekotāja DzĪKS "Izglītība" maksātnespējas procesa pasludināšanas diena).

Atbildētājs savos paskaidrojumos ir norādījis, ka šādu prasījumu neatzīst.

Tiesa konstatē, ka DzĪKS "Izglītība" saistības zemes piespiedu nomas jautājumā pret SIA "ARI 2" ir nospriestas ar Kurzemes apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.C29754513. Daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki, tajā skaitā atbildētājs, lietā kā trešās personas nav tikuši pieaicināti.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saistības maksāt zemes piespiedu nomu ir nevis DzĪKS "Izglītība", bet gan /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai, tajā skaitā atbildētājam, jo tieši pēdējie un nevis DzĪKS "Izglītība" ir piesaistītā zemes gabala lietotāji.

Minētajam apgalvojumam tiesa nevar nepiekrist, taču tiesa nepiekrīt prasītāja pārstāvja apgalvojumam, ka dzīvokļu īpašnieku kopības biedri ir bijuši patiesie dalībnieki jau iztiesātā civillietā. Dzīvokļu īpašnieku kopības biedri, t.i., dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki nav tas pats, kas DzĪKS "Izglītība".

Lai konstatētu pamatu likumisko nokavējuma procentu aprēķināšanai atbildētājam, tiesai ir jākonstatē atbildētāja pieļauts saistības izpildes nokavējums.

Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1753.pants, nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Savukārt Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma pienākums. Šādu procentu maksāšana ir saistīta ar pārkāpumu – nokavējumu (*sk. Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: Mans Īpašums, 1998, 156.lpp.; K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 146.lpp.).*

Civillikuma 1656.pantā noteikts, ka parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par tās saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru.

Kad nokavējuma iemesls ir parādnieka pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru (Civillikuma 1656.pants), tad faktiskie apstākļi, kaut arī tie atbilst parādnieka nokavējuma raksturīgām pazīmēm (Civillikuma 1662.pants), parādnieka nokavējumu neveido un nevar būt pamats nokavējuma procentu piedziņai *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 27.06.2018. spriedumu lietā SKC-0196/2018).*

Tiesa nekonstatē, ka atbildētājam kā dzīvokļa Nr.14, īpašniekam dzīvojamā mājā /adrese/ būtu darīts zināms par Kurzemes apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.C29754513, būtu pieprasīts veikt samaksu par piespiedu zemes nomu, norādot konkrētu apmaksas summu un konkrētu datumu apmaksas veikšanai.

Kurzemes apgabaltiesas sprieduma lietā Nr.C29754513 spēkā stāšanās 2017.gada 7.decembrī pati par sevi nenozīmē, ka, notekot sprieduma labprātīgas izpildes termiņam, atbildētājam automātiski radās saistība samaksāt SIA "ARI 2" piespiedu zemes nomas maksu. Pie šādiem apstākļiem tiesai nav pamata atzīt, ka atbildētājs būtu nokavējis saistības izpildi, līdz ar to nav pamata likumisko procentu aprēķināšanai un piedziņai no atbildētāja.

Prasību daļā par likumisko procentu 59,11 EUR piedziņu par laiku no 2017.gada 18.decembra līdz 2019.gada 31.decembrim tiesa atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Prasītājs pieteicis arī prasījumu piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus, kas radušies civillietā C29754513, 70,35 EUR apmērā.

Atbildētājs savos paskaidrojumos ir norādījis, ka šādu prasījumu neatzīst.

Civilprocesa likums neparedz tiesas izdevumus, kas radušies vienā civilprocesā, piedzīt citā civilprocesā, ievērojot, ka jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām (*sk. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 421.lpp.*).

Tiesa uzskata, ka norādīto tiesāšanās izdevumu piedziņai no atbildētāja nav tiesiska pamata. Zemes īpašnieks sākotnējo prasību bija izvēlējies celt pret DzĪKS "Izglītība" kā dzīvojamās mājas apsaimniekotāju. Prasība tika apmierināta daļēji, cita starpā, piedzenot no atbildētāja DzĪKS "Izglītība" tiesas izdevumus.

Senāta judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka, izspriežot strīdu par izdevumiem, kas saistīti ar civillietas izskatīšanu tiesā, proti, procesuāliem izdevumiem, ko reglamentē civilprocesuālās normas, materiālo tiesību normas nav jāpiemēro (*sk. 2000.gada 11.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-466/2000 un 2009.gada 21.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-6/2009*).

Jautājums par viena procesa ietvaros samaksāto tiesāšanās izdevumu piedziņu nevar tikt izlemts citā, pavisam jaunā tiesvedības procesā.

Turklāt vērā ņemams, ka atbildētājam konkrētās civillietas ietvaros būs jāmaksā tiesas izdevumi Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā un apmērā, un nav pamata situācijai, kurā atbildētājam rastos pienākums tiesas izdevumus vienas civiltiesiskās attiecības ietvaros maksāt divas reizes, proti, gan pēc Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 9.jūnija sprieduma, gan šajā civillietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem

vērā judikatūru.

Konkrētajā gadījumā augstāk minētos argumentus atzinusi arī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija savā 2020.gada 2.novembra lēmumā, atteikdamās ierosināt apelācijas tiesvedību sakarā ar apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 3.septembra spriedumu civillietā maksātnespējīgās Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība" administratora vienkāršotās procedūras prasībā pret dzīvokļa īpašnieku par naudas piedziņu civillietā Nr. C29272020 ECLI:LV:RAT:2020:1102.C29272020.7.L

Ievērojot norādīto prasījums par tiesāšanās izdevumu, kas radušies civillietā C29754513 70,35 EUR, piedziņu ir noraidāms.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasība apmierināma daļēji un no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama zemes nomas maksa 483,31 EUR par periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam, nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parāds 26,63 EUR par periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim, kopsummā 509,94 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu tiesa atzīst prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus 6% (seši procenti) no simta gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantu, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti administratori prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process [..].

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasība ir apmierināma daļēji par summu 509,94 EUR. Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas pirmā punkta "a" apakšpunktam no minētās summas maksājama valsts nodeva 76,49 EUR, kas, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, ir piedzenama no atbildētāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar ierakstiem lietas uzziņā (lietas 3.lapa) lietā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,61 EUR par pasta sūtījumiem, kuri atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un 42.panta pirmajai daļai ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar minēto un minēto un Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 189., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25]pantu, tiesa

nosprieda

Maksātnespējīgās DzĪKS "Izglītība" prasību vienkāršotajā procedūrā apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu maksātnespējīgajai DzĪKS "Izglītība", reģistrācijas Nr.50003222501, zemes nomas maksas parādu 483,31 EUR par periodu no 2004.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.augustam un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 26,63 EUR par periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim, kopā parādu 509,94 EUR (pieci simti deviņi *euro* 94 centi).

Parāda samaksa veicama Maksātnespējīgās DzĪKS "Izglītība", reģistrācijas Nr.50003222501, AS "Swedbank" kontā Nr. LV36HABA0551032207346.

Noraidīt prasību daļā par tiesāšanās izdevumu civillietā Nr.C29754513 70,35 EUR (septiņdesmit *euro* 35 centi) piedziņu.

Noraidīt prasību daļā par likumisko procentu 59,11 EUR (piecdesmit deviņi *euro* 11 centi) piedziņu par laika periodu no 2017.gada 18.decembra līdz 2019.gada 31.decembrim.

Atzīt maksātnespējīgās dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Izglītība", reģistrācijas Nr.50003222501, tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no pamatparāda summas (509,94 EUR) par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 76,49 EUR (septiņdesmit seši *euro* 49 centi).

Valsts nodeva labprātīgās izpildes termiņā iemaksājama, norādot šādus rekvizītus: Saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķis – valsts nodeva lietā Nr.C29251620 (C-2516-20/4).

Maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Rīgā, Lomonosova ielā 10, 1.stāvā, 105.kabinetā vai nosūtot pa pastu, vai e-pastu rigas.latgale@tiesas.lv.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,61 EUR (viens*euro*61 cents).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi labprātīgās izpildes termiņā iemaksājami, norādot šādus rekvizītus: Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, Konta Nr. LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis: 21499 EKK – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – lietā Nr.C29251620 (C-2516-20/4).

Maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Rīgā, Lomonosova ielā 10, 1.stāvā, 105.kabinetā vai nosūtot pa pastu, vai e-pastu rigas.latgale@tiesas.lv.

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu, kas sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam, lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 28.decembrī.

Tiesnese S. Hrebtova